

Praslavili smo občinski praznik

Prazničnega 19. oktobra so se zbrali odborniki občinske skupščine na svečano sejo, ki je bila v Kulturnem domu v Starem trgu. Seji so prisostvovali številni gostje, med njimi zvezna poslanca Drago Seliger in Ivan Oblak, republiški poslanec Jože Telič, narodni heroj Stane Semčič - Daki, predsedniki sosednjih občin Postojne, Logatca in Vrhnike, predstavniki političnih organizacij, nekateri preživeli borci napada na Lož, predstavniki JLA, podjetij in drugi.

Najprej je delegacija odbornikov položila venec k spomeniku padlim na Ulaki in v Ložu, nato pa je predsednik skupščine občine Cerknica inž. France Zorman prebral slavnostni govor. Govoril je o znamenitem napadu na fašistično postojanko v Ložu, ki so ga izvedli partizani 19. oktobra 1941 in istega dne na sovrážno skladišče v Bezuljaku.

Nato je orisal pot povojne graditve in povedal, da smo dosegli v gospodarskem in družbenem razvoju občine velike uspehe. Realizirati pa bo treba začete akcije in načrte v turizmu, kmetijstvu, obrti, komunali in energetiki, v šolstvu, otroškem varstvu in zdravstveni preventivi mladine.

Svečanosti je doprinesel tudi moški pevski zbor Loška dolina, ki je zapel nekaj pesmi.

OGLED POSLOPJIA NOVE SOLE

Po končani seji so si odborniki in gostje najprej ogledali novo osnovno šolo v Starem trgu, ki ji manjka le notranja oprema. O zadovoljstvu nad objektom, ki je sodoben, prostoren in funkcionalen, o zbiranju sredstev prek referendumov občanov in o problematiki dokončne notranje opreme in ureditvi okolice je govoril ravnatelj Osnovne šole Stari trg Milan Mercina. Goste je impresionirala zlasti prostornost in uporabnost prostorov, enostaven in sodoben pristop pri obravnavanju razporeditvenih in gradbenih rešitev. Avlo nove šole že krasijo tri dela našega umetnika akademskega slikarja Lojzeta Perka.

LEP SPREJEM V TP STARI TRG

Odborniki in gostje so nato obiskali še Tovarno pohištva Stari trg. Dobrodošlico in poglobljene podatke o tej poslovni enoti je povedal njen direktor Dušan Plaz.

Gostje so si z zanimanjem ogledali proizvodnjo in so imeli kaj

Ob občinskem prazniku so odborniki in gostje obiskali tudi Tovarno pohištva Stari trg

videti, saj je TP Stari trg napravila v dveh letih veliko rekonstrukcijo proizvodnih kapacitet, obenem pa so dogradili tudi novo upravno zgradbo. Goste je poleg vprašanj tehnologije zanimalo tudi, kakšni so uspehi in možnosti v prodaji.

Gostje so nato posedli v delavski restavraciji tovarne k razgovoru in zakuski.

F. Sterle

Ustavna dopolnila in BREST

Zvezna skupščina je 30. junija letos sprejela ustavna dopolnila XX do LXII, s katerim je — med drugim — ustvarjena nova podlaga za razvoj in spremembo razmerij v delovnih skupnostih. Ustavna dopolnila se niso pojavila kot osamljen zakonodajalev akt, temveč jih spremljajo ukrepi z dokaj nedvoumnim ciljem: ustvariti trdnejše gospodarske pogoje. Novo nastajajoče ekonomsko-politične in ustavno-pravne razmere pa terjajo še bolj zainteresirane, bolj informirane upravljalce in razgledane strokovnjake. Le tako bo mogoče dojeti in uresničiti zlasti ustavna dopolnila XXI, XXII in XXIII, ki so posebnega pomena za delovne skupnosti in ki se, glede na njihovo pravno naravo, deloma lahko tudi neposredno uporabljajo v delovnih organizacijah.

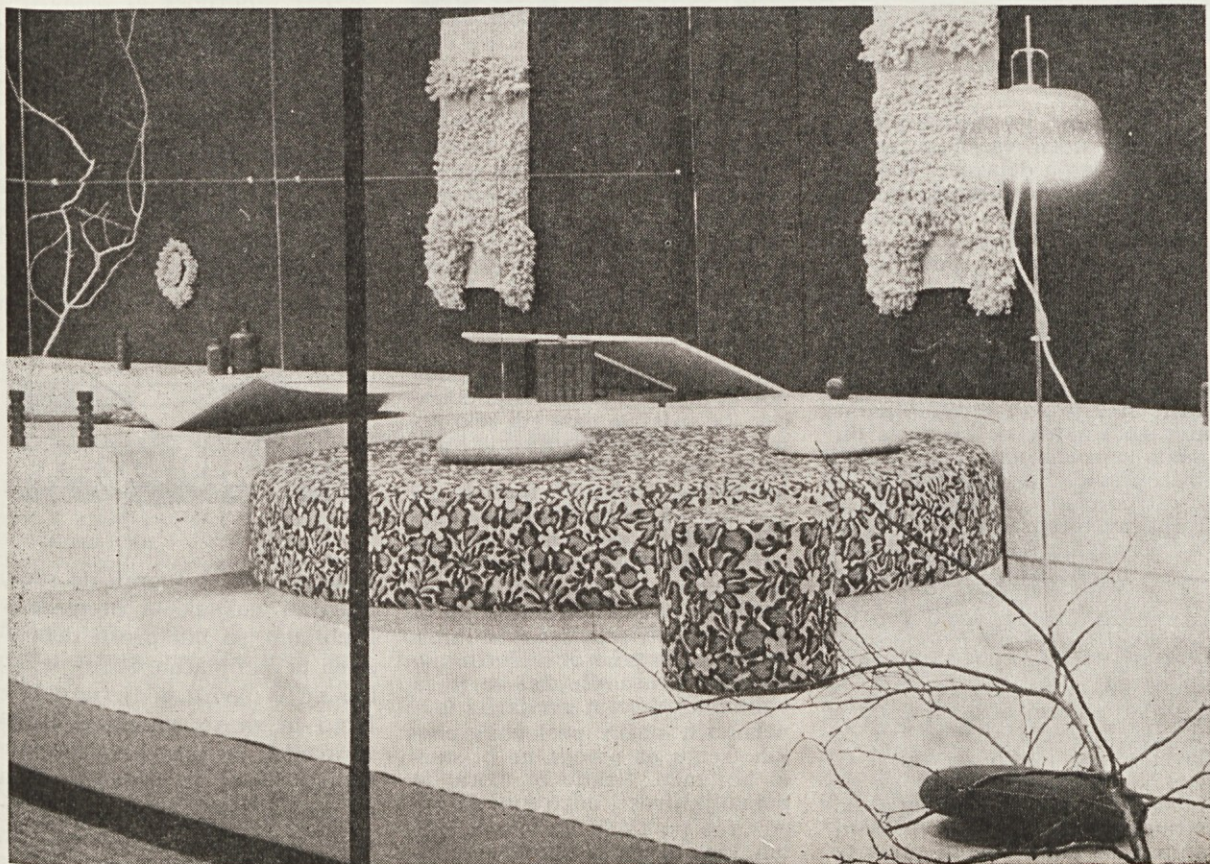
Da nas ne bi karkoli prehitelo, ne v družbeno-političnem, ne v ekonomskem smislu, ni dovolj, da se z ustavnimi dopolnili ter ostalimi ukrepi ozko ukvarjajo le zadolžene službe, temveč je nujno, da se čim več članov delovne

skupnosti in njeni organi upravljanja seznanijo z vsebino in smotri ustavnih dopolnil ter z novo nastajajočimi gospodarskimi pogoji. Ugotoviti je treba, kakšne so zahteve in možnosti nadaljnjega dela in razvoja ter temu primer-no prilagoditi naše programe dela.

V ta namen je centralni delavski svet na svoji 165. redni seji imenoval posebno sedemčlansko komisijo in točneje opredelil njene naloge, ki so:

- načrtno proučiti dopolnila zvezne in slovenske ustave, zlasti dopolnila XXI, XXII in XXIII zvezne ustave,
- analitično spremljati zakonodajo in ukrepe, ki bistveno spreminjajo pravni in gospodarski položaj podjetja in njegovih enot in zlasti
- proučiti strukturo in ekonomski položaj podjetja in enot v luči teh dopolnil s ciljem
- posredovati centralnemu delavskemu svetu in drugim organom upravljanja ustrezne predloge.

Konec na 2. strani

Na beograjskem salonu pohištva je dobil Brest diplomu za sobni ambient z okroglo posteljo

Vsebina:

ZAKLJUČEK INVESTICIJ V TP STARI TRG — SO DELAVCI DOVOLJ OBVEŠČENI — DIPLOMA NA BEOGRAJSKEM SALONU POHIŠTVA — NAŠI LJUDJE — NOVA ŠOLA V STAREM TRGU — USTANOVLJEN SKLAD JANEZA HRIBARJA — KOŠARKARSKI KLUB CERKNICA

Ustavna dopolnila in BREST

Nadaljevanje s 1. strani

Pred posredovanjem predlogov mora komisija organizirati predvsem s člani organov upravljanja in z vodstvi družbenopolitičnih organizacij v podjetju razpravo o svojih zapažanjih in nadaljnjih ukrepih v zvezi z izvedbo navedenih nalog. Posebne pozornosti naj bodo deležni predlogi, s katerimi bo lahko centralni delavski svet prilagajal dosedanja določila statuta novim možnostim ki jih odpirajo ustavna dopolnila.

Na svoji prvi seji sredi meseca oktobra je komisija najprej proučila določila ustavnih amandmajev XXI do XXIII in nato ugotovila, da je vsekakor treba v podjetju zagotoviti delovni skupnosti kot celoti in s tem posameznim njenim članom naslednje štiri pravice:

1. Pravico do organiziranja temeljnih organizacij združenega dela.

2. Pravico do oblikovanja dohodka in delitve le-tega.

3. Pravico do (so)odločanja o sredstvih družbene reprodukcije.

4. Pravico do združevanja sredstev, s katerimi upravljajo in svojega dela.

Seveda so te pravice v veliki meri predmet dosedanjih splošnih aktov, vendar gre tu za korenitejši pristop. Velja pripomniti, da so te pravice poudarjene kot neodtujljive, kar pomeni, da se zo-

per kršenja lahko sproži ustavni spor.

V nadaljevanju je komisija ugotovila, da so mnoga določila ustavnih dopolnil v praksi dokaj skromno razčiščena in bo treba o njih na široko zastaviti razpravljanje, če naj se pojavijo ustrezne rešitve. Sem sodijo zlasti: nagrajevanje minulega dela (dela, ko si je delavec zavestno odtrgoval od osebnega dohodka, da bi več vlagal v sredstva — z razširjeno reprodukcijo); individualna in kolektivna odgovornost v sistemu samoupravljanja (določil v splošnih aktih je že precej — a se ne izvajajo v zadovoljivi meri); opredelitev tistega dela dohodka, ki ni rezultat prizadevanja (monopolni, konjunkturalni dobički ipd.); razmerja med posameznimi temeljnimi organizacijami združenega dela.

Zaradi teh in vrste drugih vprašanj je komisija sklenila poslati na resno pripravljen seminar dne 26. in 27. oktobra v Kranj dva svoja člana. Namen seminarja je obravnavanje in reševanje problemov tega področja. Komisija bo nadaljevala z delom prve dni novembra, ko bo sestavila podrobnejši plan svojega dela. Gotovo bo morala najprej obdelati področje oblikovanja in delitve dohodka glede na nov splošni akt s tega področja.

Z. Zabukovec

Zaključek investicij v Tovarni pohištva Stari trg

Temeljni kamen, ki smo ga postavili pred dvema letoma, je na letošnji dan občinskega praznika le pokazal svojo pravo in dokončno podobo. Dokončali smo zadnji objekt po investicijskem programu. Novi objekt bo služil za tehnično operativno. Ta objekt je za poslovno enoto vsekakor velika pridobitev, saj smo šele s tem omogočili povezavo med proizvodnimi prostori, se pravi, med strojnim oddelkom in montažo. Tako se bomo izognili prevozom polizdelkov skozi lakirnico.

Če združimo investicijsko gradnjo po zaporedju njenega izvajanja, dobimo naslednjo podobo: proizvodna dvorana, skladišče gotovih izdelkov, kotlovnica z ogrevalnimi napravami v proiz-

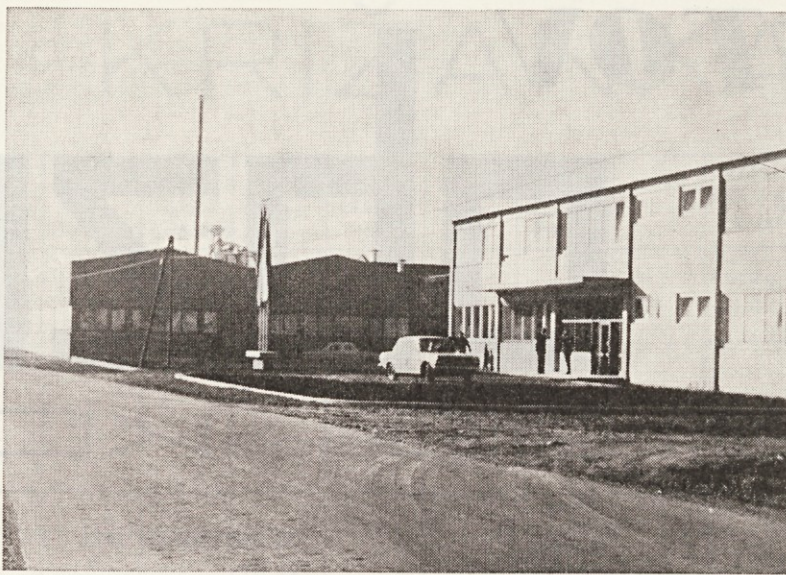
vodnji, zunanja kanalizacija in končno tehnično operativni prostori.

Investicijska vrednost naštetih del je bila 4,5 milijona dinarjev. Pokazatelj povečanega poslovnega uspeha nam kažejo, da so bile investicijske naložbe upravičene. Vrednost proizvodnje je bila pred investicijo 15 milijonov dinarjev, medtem ko bo že letos narasla za 100 odstotkov oziroma na 30 milijonov dinarjev.

Možnosti za povečanje proizvodnje pa s tem še niso izčrpane, kar bomo morali dokazati že v letu 1972 in proizvodnjo povečati še za novih 30 odstotkov, to je, na približno 40 milijonov dinarjev.

Ob občinskem prazniku: Gostje v montaži TP Stari trg

Nova podoba Tovarne pohištva Stari trg

Razumljivo je, da s tem, ko smo dokončali gradnjo objektov, naše delo še ni dokončano. Vse napore moramo usmeriti v notranjo organizacijo dela, uskladiti moramo delitev dela po delovnih mestih, pravilno določiti izdelavne čase in zagotoviti objektivno nagrajevanje po delu. Proizvodni program za leto 1972 je v konceptu že priprav-

ljen. Izdelovali bomo samo sodobno kuhinjsko pohištvo v različnih izvedbah. Ta specializacija nam bo omogočila doseči vrhunsko kvaliteto izdelkov in solidne dobavne roke, kar je osnovni pogoj, da bi zagotovili solidno poslovanje in zadovoljili želje naših kupcev.

D. Plaz

So delavci dovolj obveščeni?

»Neobveščen delavec mora zgolj zaupati.« Pod tem naslovom je bila nedavno v Delu objavljena kritika o informiranju v delovnih organizacijah.

Ko sem članek prebral, sem se zamislil, kako je z obveščanjem delavcev v našem podjetju.

no, izgubljajo delavci zaupanje v vodstvo kolektiva in postajajo malodušni, namesto da bi pomagali reševati posamezna vprašanja.

Po nekaterih podatkih je le 40 odstotkov zaposlenih seznanjenih z važnejšimi določili v siste-

Površinska obdelava v Tovarni pohištva Stari trg

Prav gotovo je, da tudi pri nas še nismo storili vsega na področju obveščanja delavcev. Tudi pri nas se še vedno premalo zavedamo, da je stopnja obveščenosti odraz demokratičnosti in samoupravnosti odnosov. Dobro obveščanje omogoča delavcem večjo vlogo pri soočanju. To pa preprečuje, da bi odločali sami posamezniki in ozke skupinice ljudi.

Določila, ki so zapisana v statutu in v drugih internih samoupravnih aktih, ne bi smela biti samo zapisana, ampak bi morala biti pravica in dolžnost, ki ju uresničujemo v praksi in ki se po njih ravna prav vsi v podjetju.

Delavci morajo biti obveščeni o vsem, o dobrem in o slabem, o vsem, kar se dogaja v delovni skupnosti. Od tega je odvisna delovna prizadevnost in odnos do podjetja. Če bo delavec o vsem obveščen, si bo prizadeval, da bi napake čimprej odstranili. Če je obveščanje neučinkovito, pa delavci nujno zvedo za stvari od zunaj. V takem primeru pa delavci ne bodo šli zavestno odstranjevat neurejenih vprašanj, ampak se bodo obrnili proti temu, ker se čutijo prizadete. Če obveščanje ni dobro organizira-

mu upravljanja. Pri nas je v nekaterih poslovnih enotah opaziti, da sklicujejo sestanke ali posvetovanja, ne da bi sodelujočim omogočili poprejšnje priprave. Tako s predlogom — nepripravljeni — seveda soglašajo oziroma sklicatelj svoj predlog zlahka uveljavijo tako, kot so si ga sami zamislili.

V našem podjetju je več načinov in oblik za obveščanje delavcev. Za sedaj se nam zdi zelo pomembna oblika obveščanja s pomočjo Brestovega obzornika, poleg Biltene, oglasnih desk in sestankov ekonomskih enot. Zadnja oblika je po mojem mnenju najbolj učinkovita. Sestanki ekonomskih enot bi morali biti samo bolj pripravljeni, na njih bi morali dajati delavcem več informacij in jih tako obveščati o aktualnih vprašanjih. Žal se je ta oblika obveščanja uveljavila le v nekaterih naših poslovnih enotah. Temu pa seveda ne bi smelo biti tako. Nekdo bi moral te pomanjkljivosti odstraniti in odgovorne po takih poslovnih enotah, kjer te oblike obveščanja niso zaživele, na primeren način opozoriti.

Predvsem bi bilo potrebno izpopolniti kombinacijo neposrednega in posrednega obveščanja.

Naj na koncu pripomnim, da je naš Brestov obzornik sicer reden in po svoje zanimiv, vendar bi moral objavljati več člankov, ki bi govorili o našem poslovanju in proizvodnji. Vse preveč prostora odmerjamo zunanjim novostim. Po drugi strani pa je v našem glasilu vse preveč člankov zgolj izpod peresa vodilnih delavcev.

J. Klančar

VELIK ODSOTOK BOLNIŠKEGA STAŽA

V Tovarni pohištva Cerknica opazimo, da je letos zelo porasel bolniški stalež. Vedno več je izgubljenih ur na račun bolniškega staleža. Prav zato smo izdelali analizo za devet mesecev letošnjega leta in pri tem ugotovili, da je zaradi bolniškega staleža do 30 in nad 30 dni dnevno odsotnih kar 9,7 odstotka delavcev.

Vsak dan je torej odsotnih z dela 73 delavcev, s čimer je izgubljenih 584 delovnih ur. Po prečno torej izgubimo 12.848 delovnih ur. Od januarja pa do septembra smo izgubili zaradi bolniškega staleža 61.212 ur do 30 dni, nad 30 dni pa 54.577 ur. Skupaj torej kar 115.789 ur. Največ izgubljenih delovnih ur pa smo imeli v marcu — 14.198 in v avgustu — 14.460 ur.

Ti podatki nam zgovorno kažejo, da je izgubljenih delovnih ur zaradi bolniškega staleža veliko preveč. Če omenjene podatke primerjamo z izgubljenimi delovnimi urami v preteklih letih, ugotovimo, da je odstotek bolniškega staleža močno porasel. To pa je vprašanje, nad katerim se moramo zamisliti. Potrebno bi bilo izdelati dodatno analizo o vrstah bolezni in z njo ugotoviti, kje so vzroki za tako velik odstotek bolniškega staleža. Ali so morda v slabih pogojih dela? Če je tako, je treba le-te odpraviti, če pa so vzroki drugje, je treba zadevo reševati tam.

Prav gotovo bosta lahko o tem vprašanju povedala kaj več ambulantni zdravnik in referent za varnost pri delu.

J. Klančar

REDNI PREGLEDI DELAVCEV

Začeli so se zdravniški pregledi delavcev, ki delajo na zdravju škodljivih delovnih mestih. V Tovarni pohištva Cerknica bo tako pregledanih 180 delavcev.

Zdravniški pregledi so organizirani ob torkih in ob petkih in bo pet do sedem delavcev pregledanih na določen dan.

Dobro bi bilo, če bi služba za varstvo pri delu po končanih pregledih izdelala analizo o ugotovitvah, kako je z zdravstvenim stanjem delavcev.

Delavci, ki so morali do sedaj odhajati na takšne preglede v Ljubljano, so bili prosti dela in imeli ta dan plačan. Sedaj pa, ko imamo v okviru podjetja ambulantno in za to specializiranega zdravnika, pa take preglede lahko opravimo po delovnem času ali med delovnim časom s krajšo odsotnostjo z delovnega mesta.

J. Klančar

Diploma na beograjskem salonu pohištva

Mrak je že bil, ko je v petek 22. oktobra član ZIS Geza Tikvicki odprl kar tri sejme: sejem pohištva, sejem gradbeništva in opreme ter sejem fotografije. Navada uprave je, da na enem prostoru prireja kar tri različne razstave. Gotovo to vpliva, da sejmšče obišče več obiskovalcev. Največ prostora so zasedli proizvajalci pohištva, ki so razstavljali na 30.000 m² vse, kar premorejo, od vodene postelje (Lesnina), do okrogle postelje (Brest).

V dopoldanskem času je bila tiskovna konferenca skupine 9. katere član (če lahko tako rečemo tak) opredelitvi s ciljem skupnih sejmških nastopov — ta pa je, kaže, tudi edini) je BREST. Glavni direktorji ALPLESA, BRESTA, JAVORJA, LESONITA, LIPE, MARLESA, MEBLA, NOVOLESA in STOLA so predstavili svoja podjetja. Kot neregistrirani novinar BRESTOVEGA OBZORNIKA sem približno beležil izjave in pri vsakem zapisal najbolj značilno predstavljajanje. ALPLES je predstavil toliko varjant dnevnih sob, da je imen za celo pratiko. BREST je razglasil resnico: pohištvo za vsak žep. JAVOR je poudaril, da je prvi v izvozu (Koliko časa še?). LESONIT je prva tovarna lesonita v Jugoslaviji in na Balkanu. LIPA razvija posebne stole h kuhinjam, ki slovi po uvoženi opremi. MEBLO je poleg A programa poudaril še E program in sistem Jurčia. NOVOLES se usmerja še naprej v spalnice. STOL praznuje 70-letnico in ostaja pri specializaciji pisarniškega pohištva. MARLES — poleg kuhinje še širša prilagoditev na druge prostore v stanovanju. Novinarji so postavili vrsto vprašanj. Odgovori so izzveneli nekako takole:

- več sodelovanja z arhitekti v gradbeništvu,
- več upoštevanja marketinga in ekonomike v projektiranju pohištva,
- več informacij na liniji pohištvene industrije - gradbeništvo,
- trudimo se zadovoljiti tržišče doma in na tujem,
- cene pohištva doma so nižje od cen na tujem,
- izvoz moramo ohraniti, čeprav je ta ekonomsko nevzdržen.

Se in še je bilo vprašanj in odgovorov. Le-ti so me prepričali ali pa tudi ne. Tudi novinarji velikih poročevalskih hiš najbrž niso mislili drugače.

Naš razstavni prostor me je to pot prijetno presenetil. Razporeditev izbranih izdelkov v kombinacijah, katere so bile že v naprej

pripravljene, ureditev, skratka vse, je delovalo kar najbolje. Takoj mi je padla v oči okrogla postelja Barbara, ki je delovala izživajoče, bila je čisto nekaj posebnega in je pritegovala pozornost potrošnikov.

Lahko rečem, da se je član Zveznega izvršnega sveta Geza Tikvicki s svojim spremstvom in vrsto gostov najdlje zadržal prav ob razstavljenih izdelkih Bresta. Nekdo iz te skupine je ob pogledu na okroglo posteljo dejal: »Pazi što izmisle ljudi!« Tako ni mislil samo ta, to sem ugotavljal tudi drugi dan, ko je bil sejem odprt tudi za občinstvo. Okrogla postelja ni nekaj novega, postavljena v ambient Barbara pa dobi svojo vrednost zlasti, če je tudi ostala oprema od zrcal, tapiserije in drugih rekvizitov dobro in okusno izbrana. Projektant te spalnice je dipl. inž. Dobravka Pazič.

Kuhinja Vega 60 s pomivalnim strojem in ostalimi priključki je vzbujala zanimanje predvsem zaradi tega, ker je na njej domača oprema v celoti. Res pa je, da so nekateri proizvajalci razstavili kuhinje z italijanskimi ali avstrijskimi aparati. Kaže, da pri uvozu veljata dva predpisa: eden, ki prepoveduje uvoz in drugi, ki ga dovoljuje.

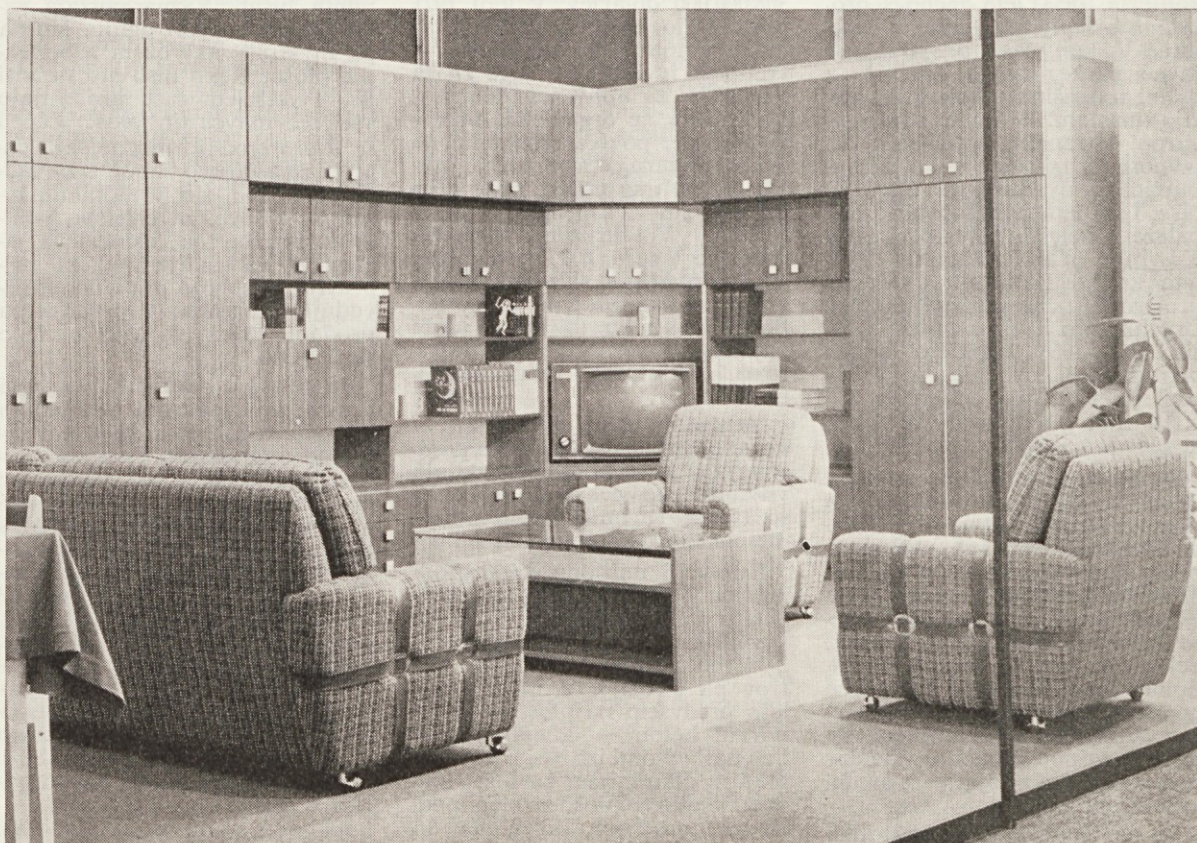
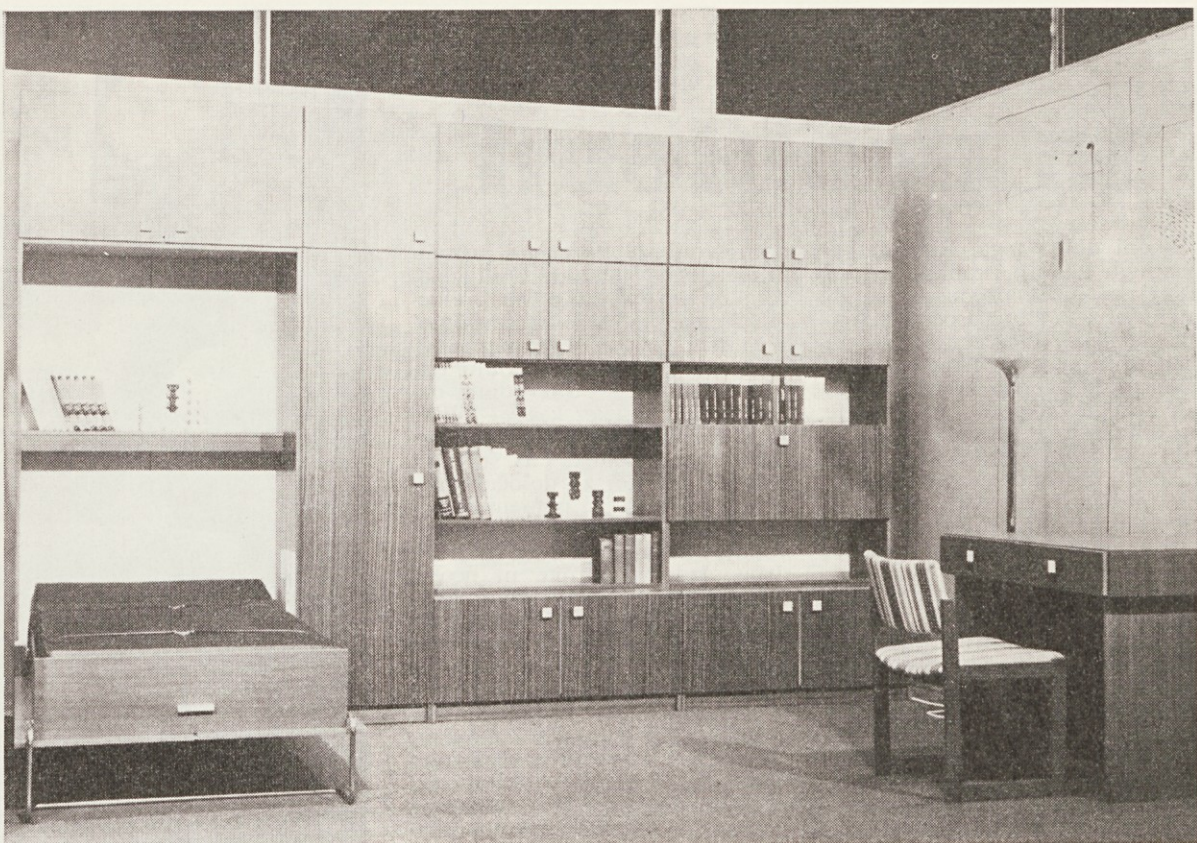
BARBARA — nov komponibilni program v vseh mogočih postavitev od jedilnice in dnevnih sob do spalnice so izdelek, ki je vžgal, kot pravijo, predvsem zaradi možnosti široke palete kombinacij, vžgal je, ker je pristopen zelo širokemu krogu potrošnikov.

In zdaj še finale!

25. oktobra ob 7. uri. Ali ste slišali, da je Brest dobil zlato skrinjo? Ne! Kdo posluša radio ob šestih zjutraj? Ob 7.45 mi je telefonirala iz Gospodarske zbornice znanec, ki pove, da smo dobili diplomu — ne ve pa, kateri izdelek. Ob 8.20 prispe telex iz Beograda. Sejem čestita k diplomu za sobni ambient z okroglo posteljo. Ob 8.25 kratka čestitka projektantu dipl. inž. Dobravki Pazič, ki je s svojim prvim nastopom v Beogradu dosegla visoko priznanje.

Salon pohištva v Beogradu je akldgovc dgov gov govc lhvv go zaključen. Prav gotovo je, da je tako vsa skupina 9, kot tudi Brest ponovo dokazala vzpon slovenske pohištvene industrije. Zlati ključ, skrinje, nagrade in diplome to potrjujejo. Res pa je, da je dosežen splošni jugoslovanski napredek v designu pohištva in proizvodnih sposobnostih.

D. Trotošek

Nadomestne volitve poslancev

5. oktobra je bila v Cerknici občinska kandidacijska konferenca za nadomestne volitve poslancev, ki sestavljajo delegacijo SR Slovenije v zboru narodov Zvezne skupščine. Kot je znano, je republiška konferenca socialistične zveze sprejela predlog liste kandidatov, o njem pa so razpravljale tudi vse občinske kandidacijske konference v 60 slovenskih občinah.

Na kandidacijski konferenci so poslušali in razpravljali o poročilu o izvajanju volilnega programa, ki ga je pred dvema letoma in pol sprejela občinska volilna konferenca. Izvoljeni delegati so ugodno ocenili gospodarska giba-

nja, spet pa so kritično ugotovili, da je bore malo napravljenega za področje kmetijstva in naše vasi, uslužnostnih obrti je še vedno premalo. Precej kritike je bilo na račun nekaterih komunalnih akcij, ki so bile že izvršene in niso upoštevale občinskega volilnega programa, menili so še, da bo treba za kulturo in telesno kulturo več denarja in razumevanja.

V času, kot to poročamo, je že znano, da sta bila na skupni seji vseh zborov slovenske skupščine že izvoljena izmed petih kandidatov nova poslanca zbora narodov Niko Belopavlovič in Marko Kržišnik.

Na beograjskem Salonu pohištva je Brest predstavil sestavljeni program pohištva Barbara. Na slikah so prikazane različne izvedbe, ki bodo gotovo zadovoljile želje slehernega kupca

Rezultati in problemi

Se ni dolgo tega, kar smo si postavili za cilj, koliko, kaj in kdaj naj bi se prodalo v letošnjem letu, in že je pred nami samo še nekaj mesecev, pa bomo zaključili poslovno leto.

Ce preletimo rezultate, ki smo jih dosegli na področju prodaje na domačem trgu, vidimo, da se gibljejo v okvirih, ki smo si jih zastavili. Če upoštevamo dinamično prejšnjih let, smo prodajni cilj celo nekoliko presegli.

Kaj nam je omogočilo takšne rezultate?

— Družbeno-ekonomska gibanja v letošnjem letu so povzročila, da skoraj nismo poznali »mrtve« sezone v prodaji pohištva.

— Angažiranje prodajnega osebja na področju celotne države je doseglo to, da se je močno skrčilo število prodajalnih pohištva, v katerih ne bi bili zastopani naši izdelki.

— Relativno stalnost zaloga glavnine starega in delno novega proizvodnega programa.

Seveda bi bilo neobjektivno reči, da smo z doseženimi rezultati lahko zadovoljni. Uspeh ni nikoli tako dober, da ne bi mogel biti boljši. To velja tudi za nas. Če v grobem preletimo vzroke, katerih posledica je slabši rezultat od mogočega, vidimo, da je poleg objektivnih vzrokov, h katerim prištevam predvsem tehnološko omejene kapacitete in kronično pomanjkanje kvalitativnih likvidnih sredstev, mnogo subjektivnih vzrokov. Ti se odražajo v delu same prodajne službe, od zapoznelih dobav do neinformiranosti kupcev o programskih in drugih spremembah.

Marsikateri kupec nam očita »nepismenost« pri poslovanju; to se nanaša na sporočanje trenutnih zalog in predvidene proizvodnje, pa tudi ostalih informacij, ki so sestavni del trgovanja. Res je, da prodajno osebje dostikrat naleti na težave, ko kljub

dobri volji ne more dati potrebnih podatkov. Zakaj? Z odgovorom na to vprašanje pa preidemo že na področje proizvodnje. Izdelavni roki za posamezne izdelke se večkrat spreminjajo. Rok, postavljeni s proizvodnim načrtom, nam — kot kaže — služi bolj za orientacijo kakor za operativni podatek. Čas štirinajstih ali več dni za določene poslovne enote še ne pomeni zamude. Prav tako predstavitev proizvodnje posameznih izdelkov v druge izdelavne roke ni neobičajna praksa. Vemo, da v konceptu sodobnega trgovanja, ali bolj učeno povedano, marketing konceptu — ko mora sleherni član proizvodne enote oziroma organizacije delati v tem smislu — vsak, včasih navidezno nepomemben spodrselj, bistveno vpliva na prodajni rezultat. Zaveš, da proizvodnja ni sama sebi namen, temveč funkcija prodaje in prodajnih odločitev, pri nas še ni vračena.

Drugače si ni mogoče razlagati tega, da o spremembah, ki sem jih omenil, prodajna služba ni formalno obveščena ali pa je komaj v zadnjem trenutku.

Naslednje, zelo važno vprašanje je vprašanje kvalitete in sprememb kvalitete.

Razumljivo je, da lahko pride v proizvodnem ciklusu do motenj, ki imajo za posledico hibe na posameznih izdelkih. Nerazumljivo pa je, da nas mora potrošnik opozarjati na to. Vzroke temu vidim predvsem v delu kontrolne službe. Mislim, da je mnogo premalo tržno usmerjena. Analize reklamacij nam pokažejo, da se odstotek subjektivnih vzrokov reklamacij dosledno giblje v višini 50 do 60 odstotkov vseh reklamacij. To pomeni, da službe, ki so zadolžene za kvaliteto, ne opravijo zaupnega dela oziroma, da ga opravijo dokaj površno. Sistem statistične kon-

Z beogradskega salona pohištva

trole (iznajdba gospodarsko visoko razvitega sveta), ki bi s svojimi podatki in matematično analizo pokazal na mesta, kjer se hibe najčesteje pojavljajo, pri nas nikakor ne more oživeti.

Neusklajenost proizvodnih programov posameznih poslovnih enot je prav tako eden izmed dejavnikov, ki so pripomogli k temu, da rezultat prodaje ni bil še boljši. Sprememba terminov proizvodnje v posameznih poslovnih enotah povzroči, da kolikor toliko usklajeni proizvodni programi v začetku leta ostanejo le suha črka na papirju. Tako imamo primere, da ima ena poslovna enota zaloge, ki finančno in fizično bremenijo to poslovno enoto zaradi tega, ker druga poslovna enota ni v dogovorjenem času proizvedla izdelka, ki prvega dopolnjuje. Jasno je, da pride v ta-

kem primeru do nepotrebne hude krvi, ki dostikrat vpliva na odnose med posameznimi poslovnimi enotami. Verjemite mi, da to občutijo tudi naši kupci.

Ni potrebno posebej tolmačiti, da je doseganje proizvodnih količin, postavljenih s planom, eden glavnih dejavnikov, ki vplivajo na ekonomičnost in uspešnost poslovanja. Iz tega sledi, da nedoseganje ruši vsa razmerja, ki so vezana na ta plan. To pa potem tudi pomeni izpad naših izdelkov na tržišču. Za primer: samo vsakomesečni izpad proizvodnje celotnega podjetja v višini enega milijona dinarjev, pomeni manjši letni učinek 12 milijonov din. Ali drugače povedano: to pomeni, da imamo zaradi tega manj na razpolago 2500 kosov izdelkov našega standardnega programa.

Ce se sedaj povrnemo na zač-

tek tega sestavka, smo lahko kljub naštetim (kakor tudi nenaštetim) problemom za sedaj z rezultati zadovoljni. Prodajni uspeh, ki znaša kosmatih dobrih 61 milijonov dinarjev, če ne upoštevamo kuhinjskega pohištva, presega celotni lanski rezultat. Na področju kuhinjskega pohištva pa so rezultati še boljši in se približujejo proizvodnim zmogljivostim tovarne.

In prognoza do konca leta?

Naj bo v stilu vremenarjev! Pomanjkanje padavin, predvidoma do konca leta, bo imelo za posledico močno sušo, ki bo izsušila še zadnje vire. Nekaj predvidenih krajših ploh vremenske slike ne bo bistveno popravilo. Zato priporočam predvsem hladne obloge in mnogo prepričevalnosti do zunanega sveta.

A. Markovčič

S potovanja po ZDA

(Nadaljevanje)

Leta 1941 se v proizvodnji prvič zaposli tudi ženska delovna sila. 1942. leta prvič uporabijo helikopterje. 1953. leta začne s proizvodnjo lepljenega lesa in lesnita. V tem času urejajo tudi javne parke, ki jih oskrbijo z vsemi mogočimi rekviziti, ki služijo turistom. 1960. leta odpro tovarno tetrapaka, razširjajo dejavnost na trgovino, tako da kupujejo že uveljavljene trgovske hiše. Tega leta odpro tovarno embalaže v Belgiji. Torej prvi skok v Evropo in izvoz kapitala. 1961. leta kupijo Hamilton Paper — proizvodnjo časopisnega papirja. Organizirajo lastni institut. V letih 1962—1966 kupujejo firme, organizirajo nove tovarne v Evropi (menda smo od ene v Avstriji tudi mi dobivali kartone), koncesije na Borneu in Filipinih.

Da bi imeli občutek o velikosti firme, so nam povedali, da ima firma 2.300.000 hektarov gozdov v Združenih državah Amerike, poleg tega ima tudi v Kanadi 2.900.000 hektarov, vendar je v Kanadi posek zelo omejen. Imajo drevesnice s 30 milijoni sadik. Sekajo pa še v Indoneziji, na Filipinih in v Maleziji. Sečnja se po obsegu bistveno ne spreminja, spreminja se le asortiment na osnovi tržne situacije. Vendar predstavljanje podjetja še ni bilo končano.

Tu so še finalni predelovalci posekanega lesa. Finalist pravi, da imajo 10.000 različnih izdelkov. Poleg žaganega lesa proizvajajo tudi laminiran les, škodljive,

pilote, sekanec, brikete, proizvode iz lubja, oglje. Skupaj je teh tovarn dvaintrideset. Prodaja teh izdelkov je v 1970. letu znašala 308.000.000 dolarjev. V letu 1971 postavljajo osem novih žag za hode z manjšim premerom — vrednost investicij v žage znaša leta 1971 23 milijonov dolarjev. Da uspeva, je organiziral posebne servise, povečal reklamo, na ovojih žaganega lesa in na drugih izdelkih so napisali, prav tako na vagonih. (Posnemajmo jih v malem!) V Združenih državah Amerike imajo 200 prodajalcev in 70 prodajnih skladišč. Mimorede: za škodljive trde, da so odlične za streho in da se drže najmanj 40 let. Za prodajo v Evropo in Avstralijo imajo posebne direkcije.

Vezane plošče proizvajajo v devetih tovarnah. Te plošče predstavljajo 21 odstotkov prodajnih vrednosti proizvodov. Proizvedejo okrog 11 milijonov kvadratnih metrov vezanih plošč.

Kupijo 3 milijone kvadratnih metrov. 6 milijonov jih sami predelajo v hiše in ostalo, 7 milijonov prodajo prek veletrgovine v ZDA, en milijon kvadratnih metrov pa izvozijo. V razvoju delajo predvsem na ploščah za armirani beton — odlepljenje od betona. Kombinacija vezanih plošč z aluminijem za hiše, najnižjo kvaliteto plošč za slepi pod, strope, postopek od hloda do furnirja in plošče brez človeka in tako naprej.

Ta firma je vodilna v proizvodnji masivnih vrat. Letos bodo iz-

delali 525.000 vrat najrazličnejših izvedb. Ni majhno to tržišče — kajne?! Cena vrat pa je 2 dolarja za 9,29 dm². Največ uporabljajo ta vrata pri mobilnih hišah, o katerih sem že pisal.

Pravijo, da se bo povpraševanje po ivernih ploščah v šestih letih podvojilo. Predvsem bodo služile za slepi pod (linolej, preproge vseh vrst, parketi), za pohištvo — omare, za strehe v mobilnih hišah. Važna postaja zaščitna barva proti ognju. Morda pa bi kupili kaj naših azberestnih plošč? Rekli niso niti ne niti da. V zadnjem času proizvajajo vse več mavčastih plošč. Začeli so s proizvodnjo močnejšega papirja za izdelavo zabojev za sadje, zelenjavo, sir, v mobilnih hišah za zidove, za izdelavo pohištva. Družba je usmerjena izključno na marketing, ki pripravlja strategijo in plane, proizvodnja proizvaja — prodaja pa prodaja. Dokaj logično in lepo razdeljeno.

Še nekaj o sekancih, tem, pri nas skoraj neznanem izdelku. To so večji koščki lesa, ki jo kot surovino uporabljajo tovarne celuloze. Ugotavljajo, da iverka ne more konkurirati celulozni tovarni v pogledu surovine. Ta odnos je nekje 1:3. Zaradi tega se iverka preskrbuje izključno z oblačci in žaganjem. Iz naše iverke? Na žagah vse prizmirajo. Kar ostane, gre v stroj za sekanec. Nekako takole računajo: 60% žagan les, 20% iverka, 10% skorja in žagovina. Nisem mogel ugotoviti, ali ves žagan les skoblajo ali samo tistega, ki gre v hiše. Najbrž vsega, zato ga tudi zavijajo v papir.

Podpredsednik za zunanje trgovinske akcije pa nam je obrazložil njihovo izvozno politiko.

Konec prihodnjic
D. Trotošek

Ogled goloseka

Naši ljudje

Mislim, da upravičeno zapišemo nekaj o mislih in hotenjih dolgoletnega člana delovne skupnosti Tovarne pohištva Martinjak, tovariša **Albina Trudna**.

Tovariš Truden se je takoj po končani vojni zaposlil v Martinjaku. Vedno je bil v prvih vrstah za napredek in razvoj podjetja. Vse svoje moči je posvečal tam, kjer je bilo najbolj potrebno.

Aktivno in neumorno je odstranjeval ruševine po dveh požarih, ki sta bila prizadela tovarno ter z vso vnamo ne glede na čas delal pri obnovi tovarne.

V tovarni je opravljal različne dolžnosti, s posebno skrbjo pa je vedno delal na primarnem področju, kjer tudi še danes vestno opravlja svoje delo. Zaradi izkušenj, ki jih ima na tem področju, si upravičeno zasluži naslov, kakršnega ima, skladiščnik surovin. Kljub starosti je še vedno čil in zdrav. To najbolj dokazuje dejstvo, da si je pred dobrim letom zastavil temelj za gradnjo lastne stanovanjske hiše, ki jo ima danes v grobem že postavljeno. Tovariš Truden je vedno dobre volje, živahen, nasmejan in pripravljen pomagati tam, kjer je potrebno.

O vsem pa bo spregovoril še sam:

»Kako si preživel svoja mlada leta?«

»Svoja mlada leta sem preživel doma, v vasi Nadlesk. Delal sem na kmetiji. Bila je zelo številna družina, enajst otrok. Lahko si je misliti, kako težko je bilo živeti tako veliki kmečki družini v takratnih časih.

Še pred koncem šolskih let sem se zaposlil na graščini Snežnik; ker pa ni bilo dovolj zaslužka, sem prostovoljno stopil v staro jugoslovansko vojsko in v njej štiri in pol leta opravljal službo graničarja. Tam me je tudi zatekla kapitulacija stare Jugoslavije. Leta 1942 sem se aktivno vključil v narodnoosvobodilno gibanje in ostal v njem vse do osvoboditve.

»Kateri dogodek na Brestu ti je ostal najbolj v spominu?«

»V vsem času, ki sem ga preživel v Tovarni pohištva Martinjak, sem bil najbolj zadovoljen takrat, ko smo po požaru obnovili tovarno v rekordno kratkem času, v pičlih treh mesecih. Vesel sem bil, ko sem videl nasmejane obraze naših delavcev, ki so skupaj z menoj prispevali napore in se radovali ob nadpovprečnem uspehu, ki smo ga takrat dosegli.

»Kako gledalš na sedanjo organizacijo Bresta in na mlado generacijo, ki prevzema breme v svoje roke?«

»Časi so se zelo spremenili. Ob tem pa vidim velike dosežke in napredek Bresta. Če samo primerjam naš proizvodni program — od obešalnikov pa do visoko kvalitetnega stilnega in tapetniškega pohištva, ki ga imamo tre-

nutno v proizvodnji, lahko trdim, da napredek ni majhen.

Mislim, da pri tem lahko pripišemo velik delež našim organom upravljanja in pravilnemu vodstvu, ki je znalo prebroditi vse ovire in težave, ki jih ni bilo malo. Zavedam se, da se časi ne vračajo nazaj, mislim pa, da mora našim zgledom slediti naša mladina in biti bolj dosledna. Dovolj prepričljiv je dokaz, kako je s pravilnimi odnosi in združenimi močmi mogoče v najkrajšem času napraviti stvari, ki so teoretično nedosegljive.

»Kje so po tvojem mnenju vzroki za nedoseganje obveznosti, ki jih postavljajo naši organi upravljanja?«

»Odgovor na to vprašanje je kratek. Enega izmed glavnih vzrokov bi pripisal naši prodaji. Preveč se nam kopičijo zaloge gotovih izdelkov, po drugi strani pa mislim, da je premajhna povezava z našimi izvozniki. Pri tem mislim na Slovenijales in Lesnino. Delno pa to zavisi tudi od same tehnologije in organizacije dela, ki prav zaradi prenatrpanosti ne more teči po zaželenih načrtih.

»Kako gledaš na prihodnji razvoj podjetja, še posebno pa naše poslovne enote?«

»Mislim, da prihodnji razvoj Bresta zavisi predvsem od naše tržne situacije. Če bodo za naš proizvodni potencial pravočasno poskrbljena naročila, ni bojazni,

Iz Tovarne pohištva Cerknica

da bi se Brestu, ali sami poslovni enoti karkoli zgodilo. Vse je odvisno od vodilnega kadra in seveda od vseh Brestovcev. Mislim pa, da je predvsem potrebna nenehna delovna volja našega vodstva ter naprednih in zdravih mladih sil, za katere vemo, da jih imamo.

I. Škrabec

Civilna zaščita v podjetju

Civilna zaščita nasploh, pa tudi v našem podjetju je le del splošnega ljudskega odpora, ki ima namen, da bi vsak državljan Socialistične Jugoslavije branil domovino po svojih zmoglostih. Zato se v zadnjem času kar vrstijo vaje operativnih enot, enot teritorialne obrambe in civilne zaščite.

Velik in značilen primer je pretekla vaja naše armade na manevrih »Svoboda 71«. Tam so združeno nastopale operativne, teritorialne in civilne enote. Tudi v naši občini smo imeli letošnjo jesen dvakrat priložnost videti vaje teritorialnih enot in civilne zaščite.

V okviru proslave 30. obletnice vstaje je bila v Cerknici združena vaja civilne zaščite in teritorialnih enot. Prav tedaj je bilo lahko videti vlogo našega podjetja v splošnem ljudskem odporu. Moški, ki so določeni v teritorialno enoto, so delovali v svojih vrstah, moški in ženske, ki so določeni v civilno zaščito, pa so pokazali svoje sposobnosti pri

reševanju ljudi in materialnih dobrin. Vaja je uspela — in to je bil naš cilj.

—0—

Kaj je civilna zaščita? Že sama beseda pove, da so te enote, ki branijo in rešujejo civilno prebivalstvo in njegove materialne dobrine. V te enote so razporejeni moški in ženske, ki nimajo vojaških obveznosti. Vsak državljan ima obveznost služiti v civilni zaščiti od dopolnjenega šestnajstega do petinšestdesetega leta starosti. Opravičeni so le bolni ter matere z otroki, starimi do sedem let in matere v nosečnosti.

V okviru občine so enote civilne zaščite razdeljene takole:

1. Občinske enote, ki delujejo na ozemlju celotne občine: protipožarna enota, enota za RBK zaščito, enote prve pomoči, enote za evakuacijo prebivalstva, enote za tehnično reševanje, enote za komunalna popravila, enote za red in varnost in nadvse pomembna enota za opazovanje, obveščanje in alarmiranje.

2. Enote v krajevnih skupnostih, ki nastopajo predvsem na področju določene krajevne skupnosti. V krajevnih skupnostih so združene enote za tehnično reševanje, gasilske enote ter enote za prvo pomoč. Celotno vodstvo pa je v štabu civilne zaščite pri krajevni skupnosti.

3. Vsa večja podjetja pa imajo svoje enote civilne zaščite. Poleg tega lahko prispeva podjetje tudi enoto za občinske potrebe. Tako daje naše podjetje enoto za RBK zaščito in vizuelno opazovalnico za potrebe občinskih enot.

Občinske enote, enote v krajevnih skupnostih in enote v podjetjih pa vodi in jim poveljuje občinski štab za civilno zaščito.

Kako je urejena civilna zaščita v našem podjetju?

Ker je naše podjetje raztreseno na več krajih, so v vsaki poslovni enoti lastne enote civilne zaščite. Kakšna je organizacija v

eni izmed enot? Štab civilne zaščite je nekakšno poveljniško mesto za vse enote v določeni poslovni enoti. Ustanovljene pa so naslednje enote: protipožarna, tehnično-reševalna, enota za red in varnost, enota prve pomoči in enota za zveze. Vse enote imajo nalogo delovati tudi v miru, v primerih elementarnih nesreč. Nekateri narobe razumejo, da je prostovoljno gasilsko društvo v podjetju s tem ukinjeno. To je zmotno, saj je zaželeno, da enote civilne zaščite in prostovoljna gasilska enota nastopajo enotno — saj je to ena in ista ekipa.

Drugače pa bi bilo v primeru vojne. V podjetju bi takrat ostali le pripadniki civilne zaščite, ker bi vsi vojaški obvezniki morali v svoje vojaške enote.

Da pa bomo res pripravljeni upreti se tudi velikim katastrofam, se moramo v miru pripravljati in opremljati. Pripadniki civilne zaščite bodo morali obiskovati določene tečaje, da bi se izurili v različnih oblikah reševanja.

Vaje, kakršna je bila pretekla, pa bodo pokazale našo pripravljenost.

J. Troha

Do Beograda in nazaj

Po dvajsetih letih sem želel znova videti našo prestolnico. Kaj je boljšega, kot sedeti v kabino enega izmed naših tovornih mercedesov, s katerim vozijo pohištvo v naše skladišče v Beogradu in drugam po Jugoslaviji.

Rečeno-storjeno. Nekaj dni dopusta, dogovor z Janezom in na pot. Tovornjak je bil naložen do devetnajste ure. Odhod je bil napovedan ob dvajsetih.

Oborožena s termos, konzervami in podobno kramarijo sva ob napovedanem času sedla v udobno kabino kamiona. Imela sva smolo. Lilo je kot iz škafa. Verjetno je bil tudi to vzrok, da je bila cesta do Ljubljane dobesedno polna jeklenih konjičkov, ki so svoje gospodarje vozili s počitnic ob morju. Od Ljubljane proti Zagrebu je bilo že bolje. Vozil je bilo na cesti čedalje manj, le na parkirnih prostorih so bili tu pa tam cestni nomadi in zapozneli avtostoparji, ki jim je bilo stežka določiti spol.

Na šestdesetem kilometru od Zagreba so naju že pošteno začele boleti oči od bliskajočih se žarometov.

Polurni postanek je bil ravno primeren, da sva si spočila oči in da je motor zajel sapo, kajti pred nama je bila še dolga pot. Daniti se je začelo in tudi deževati je prenehalo, ko sva se pripeljala do Slavonskega Broda. Janez je med številnimi tovornjaki na parkirnem prostoru pred nočno restavracijo le s težavo našel prostor za naš mercedes. Zaželela sva si kave in na svoje presenečenje sem ugotovil, da sem pozabil, kako se hodi. Noge sem le stežka premikal. Spodbudo mi je dal Janez s pripombo, da imam še dovolj možnosti za navajanje nog na hojo in vožnjo.

Za točilno mizo sta slonela dva Turka, vsaj po govorici sodeč, in natepala nekakšne zmesi moke, sira in mesa, katerim v svojem

skromnem kulinaricnem besednjaku ne vem imena.

Po polurnem čakanju, da je natakarica do konca prebrala svoje pismo, sva dobila dve močni kavi po dva dinarja in tako okrepljena nadaljevala pot.

V Beograd sva se pripeljala nekaj pred osmo uro zjutraj. Janez je parkiral pred našim skladiščem. Kratak pozdrav s skladiščniki in poslovila sva se. Janez je šel spat v kabino, jaz pa na potep po Beogradu. Ob petnajsti uri sva se poslovila od prometnih beograjskih ulic in s krajšim postanekom v Čatežu, kjer je bilo treba zamenjati olje v motorju, prišla zjutraj po devetindvajsetih urah vožnje z manjšimi postanki spet domov.

Dosti napisanega, toda nič posebnega, bo kdo pripomnil. Toda ni tako. Delo, ki ga večina nas opravlja, je za šoferske pojme sila enolično in lahko. Zjutraj na delo, po osmih urah domov, vmes še malica, kavica in podobni opravki za skrajšanje časa. Doma nas ob določeni uri spet čaka kosilo, spanje je ob določenem času, torej vse lepo kot po voznem redu. Da ni tako našim voznikom, si menda lahko predstavljate. Kolikokrat je treba prijeti za ročico, s katero se menajajo hitrosti med Cerknico in Beogradom, in potem nazaj! Koliko zavojem ima ta proga in, če še hočete, kolikokrat je treba na nočni vožnji na tej progi zasenčiti luči! Da ne govorimo še o zamenjavi olja, goriva, o pregorelih žarnicah in podobno nevšečnih zadevah...

Če želi voznik tovornjaka kaj čez svoj osebni dohodek, ki mu ga določa ustrezeni pravilnik, se mora brezpogojno sprijazniti s trdim sedežem v avtomobilu, z neudobnim spanjem, medtem ko avtomobile razkladajo, vsekakor pa mora imeti debelo kožo za pikre pripombe svoje boljše polovice ali družine, ker ga ni nikoli doma.

Konec na 6. strani

Albin Truden

Nova šola v Starem trgu

13. aprila 1969. leta so se prebivalci Loške doline z referendumom odločili za graditev nove šole v Starem trgu.

Pripravljalna dela so trajala do 16. februarja 1970. leta, to je do dneva, ko so pričeli z gradnjo objekta.

Predračun je znašal 336 milijonov starih dinarjev. Ta vsota je zadostovala za dograditev, opremo in zunanjo ureditev šole. Šola je danes že popolnoma dograjena, le opremljena še ni. Ker tudi še ni dograjen prizidek za vzgojno varstveno ustanovo predšolskih otrok, bo otvoritev šole med letošnjim šolskim letom.

V šoli je 14 učilnic, ki sprejmejo do 36 otrok — po normativih. Trenutno je v tem šolskem letu na šoli 347 učencev, v Iga vasi 92 in v Babnem polju dvajset. Te številke nam kažejo, da ima nova šola prostore in zmogljivosti, ki bodo še dolgo zadoščale. Od omenjenih učilnic jih je šest za nižje razrede s predmetnim poukom. Učilnice za višje razrede so prirejene za kabinetni pouk. Poleg učilnic in kabinetov so tudi telovadnica, pionirska soba, knjižnica, jedilnica, kuhinja, sanitarije s kopalnicami, konferenčna soba, dva upravna prostora in dve avli, ločeni za nižje in višje razrede. Kurilnica za centralno kurjavo je v prizidku za varstveno ustanovo. V zgradbi sta tudi dve garderobi pri obeh vhodih v stavbo.

Prednosti, ki jih bo dala nova šola, so zelo velike.

Razcepljenosti pouka ne bo več. Vse bo združeno v eni sami moderni zgradbi. Za višje razrede bo mogoče kabinetni pouk, ki ob primerni opremljenosti omogoča kvalitetnejše vzgojno-izobraževalno delo in s tem zagotavlja tudi znatno boljši učni uspeh.

Ker bodo vsi oddelki in potrebni prostori pod isto streho, bo čas pouka mnogo bolj izkoriščen. Učencem bo mogoče v novem okolju posredovati estetsko vzgojo in jih navaditi ceniti in spoštovati skupno lastnino.

Kuhinja bo lahko nudila več obrokov hrane, tudi kosila, če bo program dela na šoli to zahteval.

Pedagoško dejavnost bo mogoče razširiti tudi na podaljšano bivanje učencev v šoli ter na varstvo šolskih otrok v prostem času.

Primerna telovadnica, nova čitalnica in pionirska soba bodo najmikavnejši prostori, kjer se bodo otroci radi zadrževali tudi po pouku. V teh prostorih se bo pod nadzorstvom učiteljev začelo razširjeno vzgojno delo mladine, za kar so bili do danes v Loški dolini zelo slabi pogoji.

Primerna lokacija ob zdravstvenem domu bo omogočala intenzivnejšo skrb za zdravstveno in vzgojno delo otrok. V neposredni okolici šole je približno dva hektara zemljišča, ki je namenjeno za športne naprave in igrišča. Tam predvidevajo rekreacijsko središče za vso dolino. Z novo šolo in dograditvijo vrtca bo uspešno rešen velik problem šolstva v Loški dolini. Odpravljena bo tudi fluktuacija pedagoškega kadra, saj so dosedanje delovni pogoji zelo vplivali na to področje. Seveda pa s tem še ni rešen problem stanovanj za pedagoško osebje, kar bo potrebno rešiti v prihodnje.

Naj na koncu pripomnim še to,

Nova šola v Starem trgu bo zadostila željam prebivalcev in njihovih otrok. Gradbena dela so končana, čakajo le še na notranjo opremo

da so na zadnji seji občinske skupščine v Cerknici sprejeli sklep, da se bo nova šola imenovala po narodnem heroju Janezu Hribarju.

M. Šepec

15 let poslanstva

Glasbena šola Frana Gerbiča slavi v tem šolskem letu petnajstletnico svojega delovanja, kar je lep jubilej te kulturne ustanove. V tem sestavku nimam namena pisati o jubileju, želim pa napisati nekaj o programu in dejavnosti te šole v letošnjem šolskem letu, tako kot je o tem razpravljal svet šole.

Solo obiskuje sto učencev, od katerih jih je petdeset v Cerknici, enaintrideset na Rakeku, ostali pa so v oddelkih v Novi vasi in v Starem trgu. Obstoj oddelka v Starem trgu je vprašljiv, ker je precej težav s prostori, pa tudi s financiranjem. Zanimanje za učenje v glasbeni šoli je čedalje večje, to pa potrjuje tudi dejstvo, da je skoraj polovica učencev vpisanih v prvi razred.

Program šole predvideva vrsto javnih nastopov, šolskih in izvenšolskih. Naj omenim nekaj točk tega programa:

— Javnih produkcij bo pet, dve v Cerknici, po ena pa na Rakeku, v Starem trgu in v Novi vasi. Namen teh prireditev je, da se ob zaključku leta neke pokaže znanje, pridobljeno z učenjem na ravni, ki pritiče zahtevi znanja.

— Glasbena šola sodeluje na proslavah Krajevne skupnosti Rakek, predvidoma na treh.

— Pripravili bodo koncert dunajskih klasikov. Ta koncert bo

ob dvestoletnici rojstva velikega glasbenega ustvarjalca Beethovna.

— Pripravili bodo tudi koncert notranjski skladatelji, predvsem pa bodo predstavili dela Frana Gerbiča, po katerem šola nosi ime.

— Koncert ob proslavljanju petnajstletnice, na katerem bodo sodelovali nekdanji gojenci te šole. Vsekakor lepa zamisel o proslavljanju tega jubileja.

Poleg produkcij, proslav in koncertov pa si je šola zadala tudi nalogo, da bo v tem šolskem letu še intenzivneje sodelovala z osnovnimi šolami v naši občini.

Predvsem je njen namen, da mladim ljudem prikaže pomen glasbe in jih tudi čimveč usmeri na to področje kulturnega delovanja in izobraževanja.

Predvidena je revija pevskih zborov na Blokah, kjer bi glasbena šola sodelovala kot organizator, učenci pa bi nastopali tudi z glasbenimi točkami. Revija ni nekaj novega; morda bi bilo treba tej reviji dati večji pomen kot ga je imela do sedaj.

Pod naslovom Naši najmlajši pojo je zamišljen nastop zbora najboljših učencev — pevcev nižjih razredov z orkestralno spremljavo. Zaradi precejšnjih oddaljenosti med šolami bo načrt dokaj težko izvedljiv. Prepričan pa sem, da bodo tudi glasbeni pedagogi na osnovnih šolah to idejo kar najbolj podprli.

Kot posebnost je treba omeniti tudi komentirane nastope za osnovne šole. Tu gre za dva programa: za učence prvega in drugega razreda in posebej za učence tretjega in četrtega razreda. V urah glasbenega pouka bodo predstavili učencem posamezna

glasbila, tako da bodo učenci dobili ves pregled nad posameznimi instrumenti, njihovo uporabnostjo in vrednostjo.

Glasbena šola bo tudi letos pripravila novoletni program. Ni še jasno, kakšna bo letošnja organizacija Dedka Mraza. Eno pa je gotovo: brez glasbe še ni šlo nikdar in prav je, da se šola pripravlja tudi na to.

Tako smo na grobo preleteli izvenšolsko dejavnost glasbene šole, ki po obsegu nalog nikakor ni majhna. Prepričani smo, da bodo program opravili tako, kot so ga zastavili in ga je svet šole potrdil. Svet šole je potrdil tudi nastop šol v Trbovljah 24. decembra. To je revija učencev glasbenih šol, ki jo prireja Društvo glasbenih pedagogov Slovenije.

Dejavnost glasbene šole Franca Gerbiča torej ni majhna, zato je treba šoli pomagati in jo razvijati, saj je ena izmed redkih kulturnih ustanov pri nas, ki že vrsto let deluje in izvenšolsko vzgaja vrsto mladih ljudi.

D. Trovčevšek

DO BEOGRADA IN NAZAJ

Nadaljevanje s 5. strani

Za zaključek naj napišem še to: 18. avgusta ob enih zjutraj sva prišla domov. Že ob sedmih se je Janez zglasil pri šefu transporta in dobil nalog za vožnjo v Zagreb. Iz Zagreba je nato nadaljeval vožnjo v Kotor. To sem zapisal zaradi pikrih pripomb tistih, ki negodujejo, da dobijo soferji bolj zajetne kuverte pri izplačilu osebnih dohodkov.

Ali mar tega ne zaslužijo? Videl, na svoji koži okusil in napisal. Š. Bogovčič

Po poti slovenske delegacije v Jajcu

Nadaljevanje

Naslednji dan zgodaj dopoldne smo spet opravili svojo dolžnost pred spomenikom padlih in se seznanili z junaško smrtjo šestih članov okrožnega komiteja SKOJ. Obiskali smo tudi Titovo pečino, kjer so nam borci iz tega mesta pripovedovali o osvobodilnem gibanju prebivalcev Drvarja.

Drvarčani so gostoljubni, predvsem pa tisti, ki živijo v neposredni bližini našega tabora. Priskočili so na pomoč našim intendantom in jih oskrbeli z vodo, katere je bilo dovolj tudi za umivanje. »Pokličite nas, tukaj smo!« Tudi mnogo pionirjev se je pri srčno pogovorilo z nami. Vsi so se zanimali za naš pohod in so nam bili pripravljeni kakorkoli pomagati.

Danes se je tudi prvič sestal sekretariat aktiva mladih komunistov. Pogovarjali smo se, kako bi čim uspešneje izpolnili program, ki smo ga sprejeli na ustanovnem sestanku aktiva. Kulturna skupina, ki je bila ustanovljena na pobudo komunistov v brigadi, je zvečer pripravila program, ki so ga izvedli pevci in humoristi v naši brigadi, informativna skupina pa nas je seznanila o dogajanju v domovini in izven nje.

Četrtek, 29. julija — na Glamočkem polju

Ob peti uri smo se iz Drvarja odpeljali z avtobusom na 62 kilometrov dolgo pot v kraj Pre-

odac. V tem planinskem kraju smo čakali tri ure in v tem času sem z nekaj tovariši lovil v potoku ribe. Ta obrok, pripravljen ob potoku, je mnogim dobro teknil. Kmalu nato se je za nami pripejla tudi druga skupina brigade AVNOJ 71 in po hladnem kosilu smo nadaljevali pohod proti vasi Sumnjaci. Na polovici poti nas je presenetila nevihta. Premočeni do kože smo lahko obujali spomine na težke dni delegatov AVNOJ, ki so premagovali mraz, lakoto in ostale nevarnosti. V vasi Roro — pred trgovino z buffetom — smo se preoblekli in okrepčali. Ko je nevihta prenehala, smo nadaljevali pohod in se zvečer ustavili v vasi Sumnjaci. Prenočevali smo v osnovni šoli. V vasi ni elektrike, prebivalci pa imajo težave tudi s pitno vodo.

Petek, 30. julija — Binič

Na Glamočkem polju, smo se ustavili v Biniču, kraju, ki ga imenujejo tudi Cacani. Pozdravljali so nas številni pastirčki, ki so pasli ovce. Hodili smo po izsušenih travnikih, na katerih se ni poznal dež minulega dne, a vseeno je bila naša hoja prijetnejša brez pripekajočega sonca. Na prvi pogled je kazalo, da je Binič zapuščen vas. Prve vtise smo kmalu spremenili, ko nam je stari Juso — vaščan Biniča — povedal, da v vasi živijo le štiri družine, nekoč pa jih je bilo deset. Tisti, ki so odšli, živijo v mestih oziroma v tujini, revna vas pa je

brez elektrike. Težave pa imajo tudi s pitno vodo in tisti, ki imajo vodnjak sodijo med premožnejše.

Juso iz Biniča je musliman, toda njegova žena in hčer se niso skrivale pred nami kot je navada na jugu. Nasprotno, bile so zelo prijazne, pomagale so nam ujeti mladega telička za hrano. Dotlej še nismo vedeli, da imamo v brigadi mesarja. Oglasil se je Mišo Vrhovnik in v trenutku je pripravil meso za večerjo. Mišo je prav za vse: danes je mesar, jutri pomaga kuharju, potem že seka drva, uveljavil pa se je tudi kot zdravnik. Kot gorski reševalec je dokaj hitro oblagal ožuljene noge. Po večerji nam je pripravil različne, ki smo jih pekli ob tabornem ognju.

LIVNO POLJE

Sobota, 31. julij

Iz vasi Binič smo odšli proti Livnu. Po treh kilometrih hoje po še rosnem Glamočkem polju smo šli tudi mimo presahljivega Bukovskega jezera. Kmalu nato smo se začeli vzpenjati na planino Krug. Tik pred vzponom na planino nam je skupina koscev zapela bosansko ljudsko pesem. Močno oznojeni smo premagali višino okoli 1200 metrov, imeli krajši postanek, nato pa smo se začeli spuščati po ostrem kamenju v dolino. V vasi Veliki Kobliči na robu Livnega polja smo kosili in napolnili čutare z vodo.

(Konec prihodnjic)

Na pohodu v Jajce

Ustanovljen sklad Janeza Hribarja

Na seji skupščine občine Cerknica, ki je bila 4. oktobra 1971. so odborniki razpravljali in sklepali o ustanovitvi sklada Janeza Hribarja in o imenovanju nove osnovne šole v Starem trgu.

Pravilnik sklada Janeza Hribarja, ki so ga odborniki potrdili, predvideva, da so ustanoviteljice sklada vse delovne organizacije na območju občine, ki imajo svoje poslovne enote v občini, in občinske družbeno politične organizacije. V sklad Janeza Hribarja naj bi vse delovne organizacije prispevale 0,40 % od celotnega dohodka, družbeno politične organizacije pa 1,7 % od vrednosti porabne članarine. Sredstva sklada bodo namenjena za štipendiranje dijakov in študentov ter za nagrade posameznikom ali skupinam za dosežke na področju gospodarstva, kulturno prosvetnih, športnih in drugih družbeno-političnih dejavnosti. Štipendije se bodo podeljevale izredno uspešnim in nadarjenim dijakom in študentom predvsem za študij tistih poklicev, ki jih v gospodarstvu in družbenih službah najbolj primanjkuje.

Letno naj bi razpisali po 10 štipendij in 2 nagradi, višina štipendij pa naj bi bila odvisna od letnika študija in uspeha pri študiju, kandidati pa bodo morali imeti najmanj prav dober uspeh v preteklem šolskem letu. V kolikor bo kandidatov več z enakimi pogoji, pa bo komisija za določevanje štipendij uporabljala še naslednje kriterije: stalno bivališče v občini Cerknica, sodelovanje staršev v NOB in socialno stanje prosilca.

Nagrada sklada Janeza Hribarja je namenjena delavcem ali skupini delavcev iz delovnih organi-

zacij, ki so s svojim delom prispevali k izjemnim dosežkom trajnejšega pomena v organizaciji in vodenju podjetja ter ugotovitvi razvojnih perspektiv. Trajnost dosežkov se bo ocenjevala na podlagi doseženih uspehov v najmanj triletnem preteklem obdobju. Pri presojanju razvojnih perspektiv bo treba upoštevati predvsem uspešnost proizvodnje in plasmaja, dosežene finančne rezultate, razvoj delovne organizacije ter organiziranost poslovanja; delavcem ali skupini delavcev družbeno-političnih, kulturno prosvetnih, športnih in drugih organizacij, ki so s svojim delom prispevali k izrednemu razvoju družbeno-političnih ali kulturno-prosvetnih, športnih in drugih dejavnosti v občini. Organi sklada so: skupščina, komisija za štipendije in komisija za nagrado sklada Janeza Hribarja. V skupščino sklada bodo posamezne delovne organizacije izvolile svoje člane in sicer do 100 zaposlenih enega člana, od 101—500 zaposlenih 2 člana, od 501 do 1000 zaposlenih 3 člane in 1001 in več zaposlenih 4 člane.

Sklad Janeza Hribarja naj bi začel v prihodnjem letu.

Na seji skupščine so razpravljali tudi o imenu nove osnovne šole v Starem trgu. Potrdili so predlog delavskega sveta Kovinoplastike Lož, da se nova šola imenuje po narodnem heroju Janezu Hribarju, z ozirom na velike zasluge, ki jih je imel pokojni Hribar pri gospodarskem in družbenem razvoju tega dela Notranjske, še posebno pa Loške doline. V ta namen bo Kovinoplastika naročila izdelavo doprsnega kipa, kateri naj bi stal v avli nove osnovne šole v Starem trgu. F. Strle

Obnovitev televizijskega stolpa

H gradnji televizijskega stolpa so pristopili takoj po letu 1960, z uvedbo programa na Radio-televiziji Ljubljana. Ker pa je bil sprejem programa zaradi neugodnega terena zelo slab, je število novih lastnikov televizijskih sprejemnikov raslo zelo počasi.

Na pobudo in ob sodelovanju takratnih naročnikov s tega področja so se v letu 1963 lotili gradnje televizijskega pretvornika na Križni gori. Zaradi pomanjkanja denarja je bilo celotno delo, vključno z električno napeljavo, opravljeno dokaj zasilno. Zato so bile pogoste prekinitve v delovanju pretvornika, okvare v aparaturi, še večkrat pa zaradi slabega stanja električnega voda od Podloža na Križno goro. Vse to je povzročalo stalno negodovanje naročnikov. Ne glede na to pa se je število lastnikov televizijskih sprejemnikov stalno večalo, tako da je danes že velika večina družin lastnik malega zaslona.

Ceprav je prišlo, kot sem že omenil, ob vsaki manjši nevihti do prekinitve sprejema, smo vsi živeli v »samozadovoljstvu« in si mislili: »bodo že popravili«. Kot vedno, se je tudi tu mera napolnila, pa je bila tako koncem maja letos električna napeljava odklopljena. Do tega ukrepa je prišlo zato, ker je postala električna napeljava nevarna za življenje ljudi. Razumljivo, da kljub razburjanju naročnikov nihče ne bi prevzel odgovornosti za tako stanje in za nesrečo, do katere bi slej ali prej prišlo. Ne glede na to sta si že dolgo časa pred tem krajevna organizacija Socialistične zveze in krajevna skupnost oziroma njuni predstavniki prizadevali, da bi zbrali potrebno vsoto denarja in vso napeljavo popolnoma obnovili. Vendar pa zaradi pomanjkanja denarja takrat ni bilo uspeha.

Zaradi odklopitve električnega toka in ko je zato prenehal delovati pretvornik, so predstavniki

Socialistične zveze ter krajevne skupnosti znova stopili v akcijo za pridobitev potrebnih sredstev. Tokrat so uspeli. Za gradnjo električnega voda od vasi Podlož do pretvornika na Križni gori so prispevali Gozdno gospodarstvo Postojna 20.000 dinarjev, Kovinoplastika Lož 20.000 dinarjev, Brest Cerknica 8000 dinarjev in Občinski sindikalni svet Cerknica 6000 dinarjev.

Tako zbrana sredstva bodo za doščala za popolno rekonstrukcijo oziroma novo napeljavo električnega voda. Takoj po zagotovitvi sredstev sta se krajevna skupnost Loška dolina ter Elektro Ljubljana-okolica lotili gradbenih del.

Celotno novo aparaturo pretvornika v vrednosti več kot 30.000 dinarjev pa bo prispevala Radio-televizija Ljubljana ter opravila tudi vso potrebno montažo. Pripomniti velja, da bo novi pretvornik nekajkrat močnejši od sedanjega in da bo mogoč tudi sprejem drugega programa, kar do sedaj ni bilo mogoče.

Pričakujemo, da bodo dela opravljena v začetku julija, vendar bo začasno delovala še stara aparatura. Novi, prej omenjeni pretvornik, pa bo montiran v avgustu kot so zagotovili predstavniki Radio-televizije Ljubljana.

Konec na 8. strani

Festival zabavnih ansamblov

S tako bleščečim naslovom je prireditelj, občinska konferenca Zveze mladine obvestila javnost o zabavnem večeru v Grahovem. Sodelovali so znani in neznani ansambli z Notranjske. Skoda, je le, da vsa Notranjska ne premore dobrih aparatov za tako prireditve. Tako pa je obiskovalce že ob cviljenju in hreščanju ojačevalcev popustila želja po poslušanju mladih talentov. O zraku v dvorani je bolje, da ne govorimo. Cigaretni dim je silil v oči in usta, pa se ni nihče spomnil, da občinstvo potrebuje tudi malo zraka. Mladolentniki pa so kljub temu, napol v transu, napol pijani strastno prižigali cigareto za cigareto.

Prvi so nastopili Deltoidi iz Starrega trga. Bilo bi bolje, če bi pri petju opustili starotrško narečje, saj bi potem pesmi lepše zvenele. Domača skupna Mi3 je dajala vtis, da ne zna končati skladbe, vmes pa je solo pevec tako rjovel, kot bi hotel strašiti obiskovalce.

Napovedovalec je napovedal Črne tulipane iz Cerknice. Med izvajanjem pesmi Hy tonight je pevka nekajkrat zapela po svoje. Organist je veselo plesal ob orglah in tolkel čisto druge akorde

kot bi moral. Končno so se izkazali z izvajanjem jazz skladbe in poželi aplavz. Mislim, da bi morali igrati več jazza, saj tej zvrsti glasbe ustreza tudi sestav njihove skupine.

Drugi cerkniški ansambel je moral odstopiti, ker o njihovem njihovem solokitaristu ni bilo ne duha ne sluha.

Zadnji gostje večera so bili iz Logatca. Po kakih petnajstih minutah vrtenja gumbov na ojačevalcih in uglaševanju kitar so končno le začeli igrati. Posebno se je »izkazal« kitarist, ki je imel svoj show s spakovanjem, kazanjem jezika in otresanjem z glavo. Po njihovem zvenečem imenu SKIN HED (obrita glava) — bolj bi jim sodilo ime »kosmata glava« — sem od njih pričakoval mnogo več, pa tudi ojačevalci so čedalje bolj hreščali.

Po »festivalu« ki bi mu bolj sodilo ime »ponesrečena kitarijada« so obiskovalce razveselili s plesom.

Kljub suši kulturnih prireditev v naši občini bi veljalo razmisliti, ali so take prireditve potrebne in koliko pripomorejo h kulturnemu in kulturno-zabavnemu delovanju organizirane mladine. D. Mikš

ZAKAJ NE BOLJSI DELOVNI ČAS TUDI V TRAFIKI

Že dalj časa je opaziti določeno pomanjkanje v naši edini trafiki v Cerknici. Je edini lokal, kjer se dajo kupiti razni dnevni časopisi in druge revije. Ravno tako so ravno tukaj na voljo raznovrstni tobačni izdelki, ki jih v ostalih gostinskih lokalih ni mogoče dobiti. Zadnje čase se tudi pogosto primeri, da so vrata trafike zaprta okoli dvanajste ure, ko je prosti čas in si marsikateri delavec želi časopisa ali druge podobne literature.

Želeli bi torej, da odgovorni prisluhnejo želji občanov in de-

lovni čas trafike prilagodijo prostemu času občanov, kot so to storili v drugih podobnih mestih. Spremembe bodo še kako veseli vojaki, ki imajo ravno ob nedeljah prost izhod in še znamke, da bi pisali svojim znancem, nimajo kje kupiti.

Š. Bogovčič

Podjetje VINO iz Nove Gorice se je odločilo odpreti svoj lokal tudi v Cerknici.

Vinotoč bo posredoval občanom različne alkoholne in brezalkoholne pijače po razmeroma nižjih cenah kot v ostalih lokalih odprte-

ga trga. Zatrjujejo, da bodo v tako imenovanemu vinotoču po sistemu — plačaj in odnesi na dom — na voljo steklenična vina iz Istre, koprškega in novogoriškega področja od pet do sedem dinarjev za liter. Sokovi bodo stali od osem do deset din za liter in različne žgane pijače od šestnajst do dvajset dinarjev.

Lokal bo začel poslovati s prvim oktobrom od šeste do osemnajste ure vsak dan, ob nedeljah pa bo do trinajste ure v prostorih Jožeta Petriča, Videm št. 52 v Cerknici.

Podoben lokal je pravzaprav potreben za ta del Cerknice, ki se nenehno veča z novimi gradnjami.

Poslopje občinske skupščine v Cerknici v novi obleki

Obvestilo krvodajalcem

Občinski odbor Rdečega križa se pripravlja, da bi še letos organiziral svečano akademijo, na kateri bi krvodajalcem cerkniške občine, ki so že petkrat, desetkrat, petnajstkrat in petindvajsetkrat in večkrat dali kri, podelili ustrezne značke in zahvale. Pri tem so mišljeni tisti krvodajalci, ki so že tolikokrat dali kri, pa značke ali zahvale še niso dobili. Zato občinski odbor ureja kartoteko krvodajalcev, iz katere bi v prihodnje lahko imeli natančno evidenco o krvodajalcih. Z Zavodom za transfuzijo krvi iz Ljubljane je že sklenjen dogovor, da nas bo vsak mesec obveščal o krvodajalcih, ki bi sami od sebe ali prek klica v Ljubljani oddali kri. Tako bi bila naša evidenca popolna.

Da ne bi slučajno koga prezrli

ali mu v kartoteko vpisali napačen podatek, prosimo vse krvodajalce cerkniške občine, ki so že oddali kri najmanj petkrat, desetkrat, petnajstkrat dvajsetkrat, petindvajsetkrat ali večkrat, da na navadni dopisnici, naslovljeni na občinski odbor Rdečega križa Cerknica, napišejo svoje osebne podatke in kolikokrat so že dali kri. Te podatke bomo primerjali z našo dosedanjjo evidenco in evidenco na zavodu v Ljubljani ter si tako ustvarili natančno evidenco.

Zadnji rok za upoštevanje dopisnic je 10. november 1971. Po tem datumu bomo menili, da je naša lastna evidenca popolna in urejena ter bomo na tej osnovi določali krvodajalce, ki bodo dobili značke ali pohvale.

Občinski odbor RK

Košarkarski klub Cerknica

Že precej let je tega, odkar so v Cerknici pri TVD Partizanu ustanovili košarkarsko sekcijo, iz katere se je pozneje razvil košarkarski klub.

Zaradi pomanjkanja denarja, predvsem pa zaradi pomanjkanja strokovnih moči, klub ni mogel sodelovati v kakšnem rednem tekmovanju. Nastopal je le na občasnih turnirjih, ki jih je organiziral sam, Notranjski študentski klub, aktiv Zveze mladine ali kdo drug na področju občine. Klub je na teh turnirjih dosegal lepe uspehe, saj je osvojil novoletni pokal na novoletnem turnirju v Starem trgu.

Končno se je spomladi 1970. leta uresničila dolgoletna želja ljubiteljev košarske v Cerknici: KK Cerknica.

Borovnica : Cerknica	72 : 84
Cerknica : Idrija	61 : 60
Cerknica : Dol	83 : 28
Cerknica : Brezovica	66 : 51
Komet : Cerknica	42 : 51

Iz razpredelnice je razvidno, da KK Cerknica v prvem delu tekmovanja ni izgubil nobene tekme.

V nadaljevanju tekmovanja pa je dosegel naslednje rezultate:

Cerknica : Borovnica	72 : 54
Idrija : Cerknica	68 : 63
Dol : Cerknica	48 : 88
Brezovica : Cerknica	42 : 96
Cerknica : Komet	102 : 38

Tudi v drugem — jesenskem delu tekmovanja so bili doseženi lepi rezultati kljub izgubljeni tekmi z

1. Cerknica	10	9	1	18 točk
2. Idrija	10	8	2	16 točk
3. Borovnica	10	7	3	14 točk

4., 5. in 6. mesto pa si dele Brezovica, Dol in Komet, ki imajo po štiri točke. V desetih prvenstvenih tekmah je KK Cerknica dal 766 košev, prejel pa 503 koše. Največ zadetkov je dal Jože MELE — 263 in je bil tudi najboljši igralec v moštvu.

Omembe vredno je, da je moštvo vse do zadnjih tekem igralo v športnih črtnih v klubu ne pritožuje. Igralci posameznega igralca, da je imelo samo en komplet dresov, pa še ta je bil nepopoln, da ima samo eno zogo, ki je dovolj kvalitetna, da je z njo mogoče igrati prvenstveno tekmo, da se igralci vozijo na tekmovanja z lastnimi avtomobili, največkrat brez nadomestila.

Kljub vsem tem težavam pa se nihanje v klubu ne pritožuje. Igralci so bili zelo presenečeni in nadvse veseli, ko so tik pred zaključkom tekmovanja dobili nov komplet majic (za hlačke ni bilo denarja) in copat, ki jih je kupil klub s težko priranim denarjem. Po nakupu prepotrebnih dresov in copat je ostala blagajna prazna.

Prinodnja tekmovalna sezona se bo pričela spomladi. KK Cerknica bo tekmoval v slovenski B ligi — zahod v zelo hudi konkurenci. V tej ligi nastopajo Nanos iz Postojne, Logatec, Fructal iz Ajdovščine, Koper, Tolmin, Črnuče, Kamnik in še nekateri.

Zaradi tako hude konkurence bo moštvo, še bolj kot doslej, potrebovalo pomoč občinstva. KK Cerknica vabi vse, da si tekme na igrišču ogledajo in pomagajo poštvalnim igralcem pri osvajanju točk z glasnim in pravičnim navijanjem.

Še vesela vest za navijače: ob robu košarkarskega igrišča bodo člani kluba postavili klopi, da bodo navijači lahko sede bočili igralce.

Klub se zahvaljuje vsem tistim, ki so si ogledali tekme v Cerknici in z navijanjem prispevali delček k osvojitvi prvega mesta in pokala, ki ga je KK Cerknica podaril predstavnikom tekmovalne skupnosti pred prijateljsko tekmo s KK Vrhniko.

J. Truden

O košarkarjih KK Cerknica smo doslej premalo slišali

nica se je vključil v redno tekmovanje, v ljubljansko-notranjsko tekmovalno skupnost. Že prvo leto tekmovanja je dosegel zavidljiv uspeh, uvrstil se je na 2. mesto in si pridobil pravico do nastopa na kvalifikacijah za vstop v višjo tekmovalno skupino. Vendar pa zaradi premajhnih tekmovalnih izkušenj ni uspel.

Za letošnjo tekmovalno sezono so se igralci pripravili mnogo bolje in resneje. Tudi vodstvo kluba, ki ga sestavljajo vneti športniki, tovariši dr. Boris Kravanja, Franc Dolničar, Vinko Toni in Franc Petrič, je sprejelo zaupano nalogo z vso resnostjo in nujno potrebno delovno voljo. Uspeh rednih treningov moštva in marljivega dela vodstva kluba se je moral pokazati. KK Cerknica se je v letošnji tekmovalni sezoni uvrstil na prvo mesto.

V prvem, spomladanskem delu je dosegel naslednje rezultate:

OBNOVITEV TELEVIZIJSKEGA STOLPA

Nadaljevanje s 7. strani

Menimo, da bo s tem konec nevolje, ki so jo izražali občani — lastniki televizijskih sprejemnikov. Večini je televizijski program pač glavno in edino razvedrilo v prostem času.

Verjetno si vsi želimo, da bi tudi v morebitnih prihodnjih podobnih akcijah prisločile delovne in družbeno-politične organizacije na pomoč z enakim razumevanjem kot ob tej priložnosti. Naj to priložnost izkoristim tudi za to, da se jim v imenu krajevne konference Socialistične zveze Loška dolina iskreno zahvalim in izrečem priznanje.

P. Čelhar

Brestov obzornik, glasilo kolektiva Brest Cerknica. Odgovorni urednik Danilo Mlinar. Urejuje uredniški odbor: Vojko Harmel, Jože Klančar, Janez Lavrenčič, Danilo Mlinar, Dubravka Pazič, Vinko Mahne, Franc Mulec, Miha Šepc, Franc Štrukelj, Dušan Trovovšek in Zdravko Zabukovec. Tiska Železniška tiskarna, Ljubljana

Spored filmov v novembru

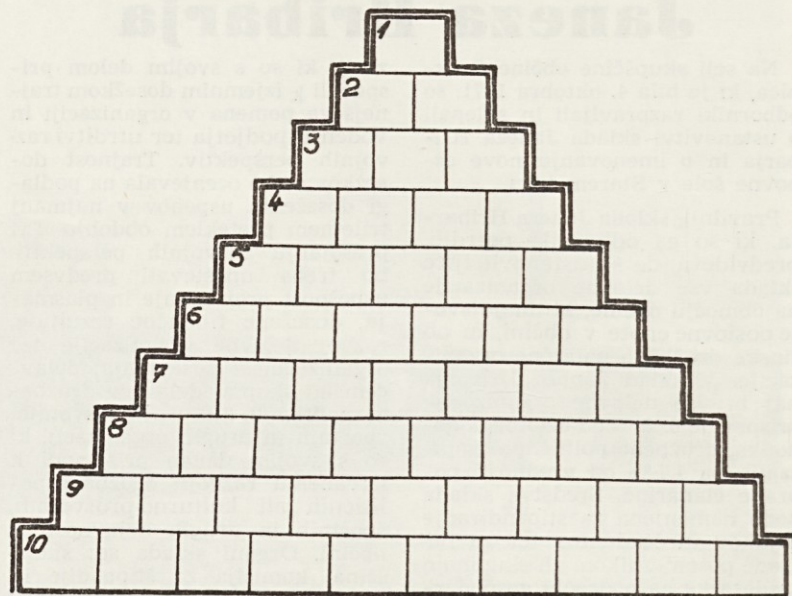
1. novembra ob 16.00 in 19.30 — ameriški film VRNITEV SEDMERICE VELICASTNIH; akcijska zgodba z divjega zahoda. V glavni vlogi Yul Brynner.
4. novembra ob 19.30 — francoski film CERVANTES; zgodovinski spektakel. V glavnih vlogah Horst Bucholz in Gina Lollobrigida.
6. novembra ob 19.30 — italijanski film DEKLE S PISTOLO; tragikomedija o siciljanskih poročnih običajih. V glavni vlogi Monica Viti.
7. novembra ob 16.00 in 19.30 — angleški film za KRVNIKA NI MILOSTI; film prikazuje lovce na čarovnice. V glavni vlogi Vincent Price.
8. novembra ob 19.30 — ameriški film PLES VAMPIRJEV; še eno izredno delo znanega režiserja Romana Polanskega. V glavni vlogi Sharon Tate.
11. novembra ob 19.30 — ameriški western film ŽIVIM ZA TVOJO SMRT.
13. novembra ob 15.00 za otroke in ob 19.30 — ameriški film MOJ PRIJATELJ BEN; sentimentalna zgodba o prijateljstvu med medvedom in dečkom. V glavni vlogi Dennis Weaver.

14. novembra ob 16.00 in 19.30 — ameriški film TARAS BULJBA; film po znamenitem Gogoljevem delu. V glavni vlogi Tony Curtis.
15. novembra ob 19.30 — francoski film PODARI MI TUDI LUNO Z NEBA; uspela komedija.
18. novembra ob 19.30 — italijanski film V PREPADU STRASTI; izredno zapletena kriminalka. V glavni vlogi Carol Baker.

20. novembra ob 19.30 — italijanski film KLOFUTA VSAK DAN; glasbeni film z Giannijem Morandijem v glavni vlogi.
21. novembra ob 16.00 in 19.30 — francoski film KATARINA, DOVOLJ JE, ČE LJUBIŠ; pustolovščina lepe Katarine.
22. novembra ob 19.30 — ameriški film UJETNIKI VESOLJA; dramatičen film o osvajačih vesolja. V glavni vlogi Gregory Peck.
25. novembra ob 19.30 — nemški film KAMASUTRA — POPOLNOST LJUBEZNI; slavna knjiga o ljubezni na filmskem zaslonu. V glavnih vlogah Bruno Dietrich in Barbara Chenes.
27. novembra ob 19.30 in 28. novembra ob 16.00 — italijanski film BEŽI, ČLOVEK; izreden western. V glavni vlogi Thomas Milian.
28. novembra ob 19.30 — angleški film KJE JE JACK; v glavni vlogi Tomy Stelle.

Nagradna piramida

1. Okrajšava za utežno mero
2. Kazalni zaimek
3. Ženski pevski glas
4. Prečni drog v kozolcu
5. Divji hunski poglavar
6. Raztaljena kovina
7. Igrati na nekdanje poulično glasbilo
8. Tuje žensko ime
9. Maloazijska visoka planota
10. Pokrajina v severovzhodni Španiji

Navodilo za reševanje:

Vsaka naslednja beseda je sestavljena iz črk prejšnje in ene nove črke, seveda v pomešanem vrstnem redu, da dobite besedo novega pomena.

NAGRADNA ZEMLJEPISNA UGANKA

»TAKO SEM ZDRAVA KOT ŠČUKA V PUSTI, SAMOTNI RIBARNICI.« SE JE ZAVZETA SPELA JUNACILA PRI NAS, A VASJA, SORAZMERNO BOJEČA, TRESOČA SE FIGURA, JE MORAL PELJATI MOKREGA PRAŠIČA V ZAKOL, PA MU JE UŠEL. NAJ BO SNAHA STARA ALI MLADA, VSE MLADO NA VASI VEDRINA PREVEVA, ČEPRAV SO TLACANI BOGABOJE DA SE MORA VAROVATI SULCI. MODRI MARKO PRIPOMNI, TANA MURATA, KI MORA ČAKATI BOJA NA KOSOVEM POLJU.

V gornjem besedilu je skritih 21 večjih jugoslovanskih rek.

Navodilo za reševanje

V pazljivo prebranem besedilu boste našli 21 jugoslovanskih rek. Posamezne besede, zloge ali črke povežite med seboj, da dobite ime reke, vendar ne v pomešanem ali obratnem vrstnem redu; posamezna ločila niso ovira za povezavo v določeno ime reke.

Pri reševanju vam želimo »dober pogled«, pri nagradnem žrebanju pa »dober prijem«.

RAZPIS

Za spremembo tokrat lažji zagonetki — nagradna zemljepisna uganka in nagradna piramida. Reševalce opozarjamo, da bomo pri žrebanju upoštevali le, če bosta obe rešitvi pravilni.

1. nagrada 100 din, 2. nagrada 20 din in 10 nagrad po 10 din.

IZID ŽREBANJA

Komisija tokrat ni imela preveč težkega dela. Prispelo je 22 rešitev, od teh pa jih je bilo pravih le pet. Večina je pogrešila v navpičnem opisu k sliki Rakovega škocjana in je zapisala »naravni park« namesto »narodni park«. Vse pravilne rešitve so bile nagrajene:

100 din:

ČESNIK Marta, SKS

20 din:

MAJERLE Marjanca, obratna ambulanta BREST

10 din:

KOŠMRLJ Greta, 66280 Ankar, Hrvatini 195,

MAJERLE Jože, SKS,

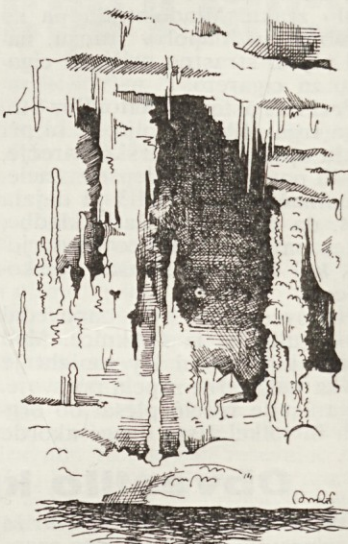
KOŠMRLJ Greta, 66280 Ankar, Hrvatini 195.

Nagradnim čestitamo, vsem ostalim pa želimo dosti uspeha ob reševanju piramide in iskanju rek, kar zares ne bo trd oreh.

REŠITEV NAGRADNE KRIZANKE IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

Vodoravno: A — G — STARODAVEN — VELETRGOVEC — EKSPONIRATI — TOTEM — TO — EG — BOČ — TA — ANINA — RENTABILEN — TILLEN — ASA — CONAN — KONICA — KARO — RA — TVAR — ODOREK — SKUNK — V — DINA — RELJA — ŠENOVA — KB — KO — KRINKAR — KAN — GS — OGP — OMETAN — TRNEK — C — ARMADA — IZRAELI — JERMEICA — MADŽAR — ASKAR — TERČEK — NSU — NT — NEG — KORNATI — NOR — STARIKAV — ROBA — P — TE — IVA — SKI — RES — AVANTGARDIST — BLOŠKA PLANOTA

Cenjenim reševalcem se opravičujemo, ker je zaradi premajhne pazljivosti sestavljalca in uredniškega odbora prišlo do nekaterih neljubih napak, ki ste jih verjetno že sami opazili.

MEHANIČNA DELAVNICA NA RAKEKU

Že dolgo časa pogrešamo na Rakeku in v Cerknici mehanično delavnico. Končno je pred dobrim mesecem Franc Prudič odprl mehanično delavnico, kjer na Rakeku opravlja servis za Tomosove mopede, istočasno pa opravlja tudi avtomobile. V kratkem bo dobil tudi stroj za montažo gum, kar bo v veselje avtomobilistom, ker ne bo potrebno hoditi v Postojno ali Logatec. V kooperaciji s krajevno skupnostjo Rakek ima tov. Prudič v planu postavitev avtopralnice. Torej, avtomobilisti bodo morda le prišli na svoj račun.